

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nvč.

Telefon št. 870.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema uredništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fra'n Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Madrid 12. Španjska vlada je baje pripravljena še do nadaljnjih koncesij Kubancem. Pri volji je privoliti Kubi še širšo samoupravo, nego je ona že dovoljena, a ne še uvedena. Španjska bi si pridržala le pravico imenovanja guvernerja na Kubi. Vzlic tej sprajljivosti od strani Španjske razvija stranka vojne v Washingtonu nervozno delovanje, da bi dovela do spopada.

Washington 12. Glasi se, da je večina komisije v senatu za to, da se predsedniku dajo zahtevana pooblastila. Ako dobi predsednik potrebne polnomoči, da hoče upotrebiti mornarico in vojsko le v ta namen, da se napravi mir na Kubi. Španjska naj bi se obvestila o tem, da njemu — Mac Kinleyu — veleva dolžnost, da izvede voljo kongresa, in da stori tudi tako, ako se Španjska ne umakne s Kube.

Havana 12. »Gazette« je priobčila včeraj proglaš, v katerem je rečeno, da je vlada vsled korakov papeža in vlasti odredila, naj se zaustavijo sovražnosti. Vsled tega proglaš se povsodi — kamor dospe isti — naslednje jutro zaustavijo sovražnosti. Podrobnosti izvedbe in doba premirja se objavi generalom v posebnih navodilih.

Dunaj 12. Tukajšnji diplomatski krogi smatrajo poslanico Mac Kinleya za jako izzivalno. Ža ljivo besedilo poslanice utegne razburiti španjski narod. Posebna brezobzirnost da je to, da poslanica niti z jedno besedo ne omenja posredovanja vse Evrope. Takega preziranja ne poznajo diplomatski odnosi dosedanji.

Mej tem pa se nadaljuje pogajanja med Španjsko in drugimi državami glede mere samouprave, ki naj bi se dovolila Kubi.

Rim 12. — »Osservatore Romano« objavlja brzojavko, došlo od španjske vlade sveti stolici, v kateri je rečeno, da je Španjska privolila v premirje, da s kaže papežu svojo udanost.

Zajedno objavlja isti list brzojavko, s katero se je državni tajnik, kardinal Rampolla, zahvalil ministru v imenu sv. Očeta. Slednjič je v istem listu brzojavka cesarja Frana Josipa, v kateri izreka poslednji svoje čestitke na doseženem vspehu.

Rim 12. — Brzojavka apostolskega nuncijsa v Washingtonu, monsignora Martinellija izraža nado, da se posreči brižnim in vplivnim prizadevanjem papeža ohraniti mir med Španjsko in Zjedinjenimi državami.

Budimpešta 12. — Cesar je vsprejel danes deputacijo glavnega mesta, katera je izročila cesarju udanostno adresno, vsprejeto v svečanostni seji mestnega zastopa.

Po nagovoru župana Markusa se je zahvalil cesar, rekši, da prebivalstvo Budimpešte ima vso pravico slaviti obletnico zakonov od leta 1848.

Dunaj 12. — Cesar se je povrnil danes iz Budimpešte.

Cetinje 12. Car ruski je podaril knezu črnogorskemu 30000 pušk repetirk in 30.000.000 patron.

Katoličanom tržaškim!

(Dalje.)

A prišel je zli duh sejat grdi razpor, obtožuje škofa, da isti hoče slovensko propovedjo posloveniti Italijane, in ta tožba se ponavlja nekaj dni sem v javnih listih in tudi v municipalni zbornici in drugod.

Kaj slabega je storil škof, da bi bil zaslužil taka očitanja? Stori ni ničesar drugega, nego svojo dolžnost. On ni uvel nikake novosti. Odredil je samo, da se imajo vršiti konference v treh jezikih, v katerih se itak propoveduje vsako nedeljo in praznik, ter da se slovenske konference imajo vršiti v cerkvi pri sv. Jakobu, kjer so se opetovano vršili sv. misijoni v istem jeziku.

Kriči se, da jaz hočem posloveniti Italijane.

»Kakšen napad!« je odvrnil Jozel z rogajočim se glasom. »Nemci so vstrelili parkrat drugim na strah, ljudje pa takoj govoré, da jih napadajo lopovi. V nas se kaj takega ni pripetilo še nikdar.«

Viši stražnik si je otrl z robeem brke in rdeče lice ter rekel:

»Pravili so mi, da sta se Jakob Sukenik in Janko Rogač plazila okolo konj.«

Jozel se je skrivil ter zaprl oči.

»Kako sta se ona mogla plaziti«, je odvrnil, »ker sta pa to noč spala pri meni.«

»Pri vas sta spala?« je vprašal stražnik.

»Pri meni«, je odgovoril malomarno Jozel. »Orehovski in Gobar sta videla, da sta bila tega večera pijana kakor čap. Kaj naj počneta ona«, je dodal po pomisleku, »ako ne bi pila? Ako hlapec nima stalne službe, pa zapije po noči, kar si služi čez dan.«

»Toda; ali se nista mogla vkrasti od vas po noči?« je omenil viši stražnik.

»Morda sta se vkradla. Vendar imam hlev po noči zaprt, ključ pa leži v predalniku.«

Razgovor se je obrnil na druge predmete. Viši stražnik je posedel pri Jozelnu za kako uro in ko se mu je kobila spočila, ukazal je zapreči. Sedé že na koleselju, je naročil še krčmarju:

Siromašen grešnik sem, nevreden, da bi se skliceval na svete besede Jezusa Kristusa, ali v tem slučaju si dovoljujem ponoviti z mojim Odrešenikom: »Kdo izmed vas me more obdolžiti tega greha?« Tu je moja vest mirna, naj kriče neprijatelji, kolikor hočejo.

Odkar sem škof v Trstu, ostale so stvari glede Slovencev v mestu in okolici, kakor sem jih našel in nisem uvel nikake novosti. Ako sem uvel kake novosti, bile so vse na korist Italijanov. Ko sem opazil minolega leta, da v cerkvi pri sv. Antonu novem ni bilo na Veliki petek propovedi v italijanskem jeziku o pasijonu, sem odredil takoj, da mora biti taka propoved. In to je ugalo jako. Isto sem odredil letos pri sv. Antonu starem.

Ako je sedaj v Rojanu kooperator za italijanske propovedi, kakor je bilo obljubljeno že od mojega prednika, je bilo to — lahko rečem odkrito — moje delo, in me je stalo veliko žrtev oziroma na pomanjkanje duhovnikov. In pripravljen sem poslati kooperatorja tudi v Barkovlje in Škedenj, kakor je bilo tudi določeno, čim bodem imel kakega duhovnika na razpolago. Že dlje časa gojim v svojem sreč živu željo, da bi pri sv. Antonu novem preskrbel vsakdanjega propovednika za postni čas.

Iz tu sledeče tabele je razvidno, kako neopravičena je tožba, katero je čuti pogosto: da se zanemarjajo Italijani gledé propovedovanja božje besede. Logika števil dokazuje stanje propovedovanja besede božje v cerkvah tržaških v letih 1857. in 1897. Rednih propovedij je bilo ob praznikih in nedeljah:

italijanskih v letu 1857:	7	v letu 1897:	14
slovenskih v „ „ „ „	6	„ „ „ „	6
nemških v „ „ „ „	2	„ „ „ „	1
Izrednih ital. v letu 1857:	70	v letu 1897:	350
slovenskih „ „ „ „	8	„ „ „ „	8
nemških „ „ „ „	18	„ „ „ „	18

»A vi Jozel, čuvajte Sukenika in Rogača...«

»Sem mar jaz njuni oče, ali sta mar v moji službi?« je vprašal žid.

»Ne to, da bi služila, marveč še vas samega moreta okrašt.«

»Paziti hočem na nju.«

Viši stražnik, nastavivši vrečice in sodček na koleselju tako, da mu niso delali napotja, se je vračal domov. Na poti je nekoliko zadremal in v tem polusnu in polubdenju so mu kretale neprestano pred očmi postave Jakoba Sukenika, Janka Rogača in krčmarja Jozelna. Enkrat je videl Sukenika z medenimi kljukami v rokah, potem Janka Rogača z železnimi vratkami od pečij, pa znovič oba skupaj, obkoljena od jate konj, toda blizu nju ni manjkalo nikdar nežno se smehljajoči Jozel. Včasih se mu je prikazalo za trenutek in kakor za meglo predrzno lice Janka Gobarja, ali sivi lasje njegovega očeta. Takrat se je viši stražnik vzbudil nagloma ter osupneno pogledal naokrog. Toda razum njegove kobile, bele kokoši pod kozlom in dreves ob cesti ni bilo tu nikogar.

»Pfuj!« je pljunil. »Prikazni v sanjah...«

(Pride še.)

PODLISTEK.

76

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Bolešlav Prus. Poslov. Podravskei.

Polž mu je dal žganjice ter kruha s sirom. Viši stražnik je izpil, nekoliko počakal, naposled se je jel odpravljati.

»Vi, tukaj za vasjo«, je rekel o slovesu, »morate biti previdni, kajti, ali vas okradejo, ali pa vas obdolže zločinstva.«

»Po ljubavi božji«, je odvrnil Polž, »nas doslej še nihče ni okradel in mi nikogar, in gotovo ostane tako do konea.«

Sedaj se je viši stražnik podal k Jozelnu. Krčmar ga je sprejel z veliko vnemo; ukazal je postaviti kobilo v hlev, gosta pa je povabil v najzaššo sobo, hvalé se, da ima vsa spričevala v redu.

»Toda nadpisa nad vratni ni, kakor je treba!« je omenil gost.

»Takoj bo, kakor hitro zaukažete gospod viši stražnik«, je odgovoril krčmar, trudeči se, da bi z uljudnostjo pokrtil notranji nemir.

Pri steklenici piva je sprožil viši stražnik vprašanje o napadu na tabor.

Da ne govorim o nabožnih govorih, ki sva jih uvela jaz in sedanji župnik pri sv. Justu, katerih je nič manjše nego 120 na leto.

Iz tega izkaza je razvidno, kako se je pomnožilo italijansko propovedovanje v 40 letih v naših cerkvah — bodisi redno, ali izredno — dočim je slovensko ostalo v prejšnjih mejah.

Žalibog me v teh časih — kakor sem rekel v svojem pastirskem pismu: »v časih narodne boleznice: Insurrexerunt in me testes iniqui sine causa — obrekujejo italijanski listi, me obrekujejo tudi slovanski listi, ne da bi se niti brigali za to, da bi spoznali pravo stanje stvari. In zakaj vse to? Ker, hvala nebesom, jaz nisem ne italijanski škof, ne slovanski, ne nemški, ampak sem jedino le katoliški škof, škof sv. cerkve rimsko-katoliške, v kateri je J. K. podrl vse stene, stoječe med narodi, v kateri — kakor sem rekel v omenjenem pastirskem listu — »smo vsi sinovi istega očeta, odrešeni isto sveto krvjo, očiščeni istim mazilom krsta; smo deležni vsi istega oltarja, in smo vsi, brez razlike, poklicani v isto slavo.«

Jaz moram toraj ljubiti vse, naj bodo Italijani, Slovani ali Nemci: moram povspeševati dobro vseh, moram biti ves od vseh. In tako delam z božjo pomočjo, v kolikor mi dovoljujejo moje moči.

(Zvršetek pride).

Primorski in štajerski Slovenci.

(Paralela).

Na Štajerskem, 6. aprila 1898.

Naša »Edinost« izhaja sedaj torej po dvakrat na dan, da bo tem lože odbijala napade lahonstva, ki grozi z znano arrogantnostjo, opiraje se na mater Italijo, da popolnoma potlači naš življenjski ob Adriji. Mi »Štajerci« se oziramo čisto, morda večkrat nego se vam zdi, na Vaše boje, na Vašo samoobrambo. Saj je Vaš položaj v marsičem podoben našemu na Štajerskem. Tudi mi smo izpostavljeni tukaj najhujšim navalom nemštva, ki bi nam rado vzelo še tiste drobtine pravice, kolikor so nam jih vrgli naši ošabni severni sosede. Kakor Vaši Lahji na Italijo, tako se opirajo naši Nemci, zlasti nacijonalei, skrivno in odkrito, na Nemčijo. Toda še mogočnejšo zaslobo, nego Vaši Lahji, imajo naši Nemci na osrednji vladi in v birokraciji. Le člen 19. osnovnih zakonov drži še svoj ščit nad nami, političnimi parijami; drugače bi nas že zdavnaj pobili na tla. V deželnem zboru v Gradeu nas prezirajo istotako, kakor Vas v Trstu in v Pulju. Ne namestnik, ne glavnik ne spregovorita slovenske besede! V narodnih stvarih dela ogromna nemška večina v dež. zboru z našimi poslanci, kar prav za prav hoče. Naših je samo 8, nemških pa 55. Ljudske šole naše so pač po veliki večini slovenske, čeprav se nemščina uči po nekod že v 2. šol. letu.

Veliko preveč pa je takozvanih utrakvističnih šol, po katerih se naša slovenščina »tudi« uči, deloma kakor učni jezik, deloma kakor predmet. Prav za prav pa so take šole samo ponemčevalni zavodi. Srednjih šol slovenskih, kakor vam znano, nimamo. Samo na mariborski in na celjski gimnaziji imamo slovenske »paralele«. Na mariborskem učiteljskem je učni jezik nemški, in to za južno Štajersko, kjer bivamo Slovenci v kompaktnih masah brez nemških jezičnih otokov! Po političnih uradih je pač, kakor v Vas, če ne slabše. Okrajna glavarstva dopisujejo županstvom in župnijskim uradom sicer tudi v slovenskem jeziku, toda treba je tako dopisovanje skoro še posebej zahtevati.

Samo na naše Štajersko škofijstvo ne pritiskajo javno naši Nemci tako, kakor Vaši Lahji na tržaškega škofa. V nas je pač položaj drugačen. Da pa je uradni jezik na mariborskem ordinarijatu večinoma nemški, da je cerkveni ukazni list nemški, da je dijecezni shematizem nemški, vse to je brez dvoma posledek nemškega vladnega pritiska iz Gradea in z Dunaja

Nas je na Štajerskem več, nego Vas na Primorskem; nas je tukaj brez dvoma toliko, kakor kranjskih Slovencev, a kaj pomaga, ko pa naša severna meja: Radgona-Spöfeld-Sp. Drauberg ni »zaprt«, ampak na stečaj odprta nemški povodnji.

Da, naša severna meja je v največji nevarnosti! Ta meja se niža proti Mariboru bolj in bolj. V sami okolici mariborski pa vlada strahovita zasp-

nost. O tem se je že pisalo veliko — storilo pa sila malo, namreč ničesar!

Merodajni krogi torej niso naklonjeni ne nam Štajercem, ne vam Primorcem. Kolikor nas pa ti krogi ne pritiskajo, pomagata nas germanizovati nemški »Schulverein« in pa »Südmark« — kakor ruje tam zoper Vas »Lega Nazionale«. Kapitala imajo več Nemci in Lahji, nego pa mi Slovenci.

Pritisk je torej velik v nas in v Vas. Boriti se moramo ob meji mi, boriti se morate Vi.

Vpraša se: kako in s kakim uspehom se bojujemo za svoj obstanek?

Naša južna slovenska Štajerska je pač v obče rodovitna, nego Vaša Primorska. Naše ljudstvo, kmečko ljudstvo je sicer vmes zadolženo, toda toliko trden je še naš kmet, da nam ga »Südmark« ne prežene z zemlje; za to ima to sovražno društvo še pač premalo goldinarjev in — »mark«. V obče je slovenski Štajerec zaveden, značajan. Za denar, za vino ali za žganje ne proda svojega prepričanja o volitvah. Naš kmet je lahko naš ponos. Seveda je temperament vsled hladnejšega obnebja in morda še vsled drugih vplivov, mirnejši, počasnejši, nego pa temperament Vašega Primorca.

V naših posojilnicah in hranilnicah je že precej domačega kapitala; v privatnih rokah pa je denarja v Vas gotovo več. Saj imate celo par slovenskih milijonarjev, mi na Štajerskem nimamo nobenega. Dokler živimo še v kapitalistični dobi, treba jemati v poštev tudi privatni kapital, kadar premišljujemo o šansah svojih zmag z nasprotniki....

Toda Vaša inteligencija, Vaši poslanci, Vaši politični voditelji so pa na vsak način agilnejši, nego pa naši matadorji. Vaši voditelji prirejajo večkrat politične shode, nego pa naši, čeprav se mora seveda pomisliti tudi na to, da je naše ozemlje večje, nego Vaše. Kako marljivo je Vaše društvo »Edinost«! Kako pogoste shode prireja zdaj tu zdaj tam in budi in bodri ljudstvo in mu pojašnjuje politični in gospodarski položaj! Naše politično društvo za slovensko Štajersko pa le spava spanje nepravičnika. Redkokdaj je kaj slišati o njem, kakor bi ga treba ne bilo! Tužna majka!

Naši trije politični listi so danes tedniki. Vi imate sedaj »dvojnat« dnevnik; torej ste že na boljšem, nego mi! — Brez laskanja vam moramo izpričati, da ste bolj živahni, bolj marljivi in energični, nego mi Štajerci. To uči paralela . . .

Politični pregled.

K položaju. Neka današnja brzoglavka z Dunaja trdi vnovič, da v odseku, imenovanem v proučenje predlogov za rešenje jezikovnega vprašanja, hoče podati vlada določno izjavo, da polaga največjo važnost v to, da se ustvari jezikovni zakon. V ta namen je pripravljena sodelovati v komisiji.

Včeraj je govoril v Benešovu češki poslanec Engel. Rekel je, da je položaj jako resen in da nastanejo lahko jako kritične razmere, ako vlada ne uduši nemškonacijonalne agitacije v to, da Avstrija postane potem zavetišče vseh narodov. Težava pa je v tem, da Nemci nimajo toliko moralne srčnosti, da bi pretrgali zvezo z Schönernerjanci.

Na interpelacijo o pogodbi z Ogersko je odgovoril dr. Engel, da Čehi so bili svojedobno pripravljene glasovati za provizorij, a to ne radi kakih političskih koncesij, ampak zato, ker je vendar bolje, da je provizorij, nego pomanjkanje vsake pogodbe. Za definitivno pogodbo pa bodo Čehi glasovali le tedaj, ako bode ista boljša od dosedanje.

Dr. Šusteršič. »Neues Wiener Tagblatt« prinaša (vsaj za nas Slovence) senzačno vest, da bode dr. Sušteršič imenovan dvornim svétnikom v ministerstvu za železnice. To vest prinaša tudi tržaški »Mattino«, mi smo jo zabeležili le po dolžnosti kronistov.

Na skrajnem Vstoku. V cesarski palači v glavnem mestu Kitaja, v Pekingju, so zasledili baje nevarno zaroto, ki je nevarna življenju večih visokih dostojanstvenikov. Zarotniki da so ogorčeni, ker smatrajo najnoveje dogodke za dejanstveno prodajo dežele Rusiji.

Krečansko vprašanje. V terek so se ukrcali naši vojaki pešci, ki so bili svojedobno odposlani na Kreta, na Lloydov parnik »Aurora«, ki je takoj odplul proti Trstu. Spremljati jih dve vojni ladiji. —

Odgovori vlasti na zadajo noto Turčije se glase: Avstro-Ogerska bi pritrčila takemu rešenju, ki bi prijalo vsem vlastim; tudi Italija želi hitrega rešenja; Angleška povdarja nemogućnost, da bi kateri podanik Turčije postal generalnim guvernerjem na Kreti. Odgovori drugih vlasti še niso znani.

Domače vesti.

Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Trstu vabi na koncert, ki ga priredi v soboto, 16. aprila 1898. ob 8. uri zvečer v redutni dvorani »Politeama Rossetti« (vhod Via Chiozza) s prijaznim sodelovanjem gospice Maftenke Ševčikove, operne pevke, gosp. Josipa Nollija, opernega peveca in gospodov učiteljev »Glasbene Matice« Karola Hoffmeisterja, (klavir) Julija Junek-a (violoncello) in Josipa Vedrala (gosli) iz Ljubljane — Vspored koncerta: I. Ed. Grieg: Sonata za gosli in klavir G-moll; igrata gg. Vedral in Hoffmeister. 2. a) B. Ipavie: Podoknica iz opere »Teharski plemiči«, b) K. Hoffmeister: Tragedije, pesem po besedah Heinkeja, solo-napevi, poje g. Noll. 3. a) Godard: Barearolla, b) B. Smetana: Češki ples »Obkročak« c) A. Rubinstein: Etuda, igra na klavirju gosp. Hoffmeister. 4. a) B. Smetana: Barbkin spev iz opere »Poljub«, b) K. Hoffmeister: »Kako si mi ljuba!« c) A. Foerster: »Pri oknu« (besede S. Jenka), poje gospica Ševčikova. 5. a) A. Dvořák: »Gozdni mir«, b) D. Popper: Vito, za cello s spremljajočim klavirjem gg. Junek in Hoffmeister. 6. a) F. S. Vilhar »Mornar«, pesem, besede Prešernove, b) Viktor Parma: Arija iz opere »Urh, grof Celjski«, poje gosp. Noll. 7. A. Dvořák: Dva stavka iz tria v B-duru za klavir, gosli in cello, svirajo gg. Hoffmeister, Vedral in Junek. — Spremljevanje samospjevov prevzel je iz prijaznosti gosp. Karol Hoffmeister. — Ustopnina za osebo 1 krono; — sedeži I. reda 1 krono, II. reda 30 novč. — Sedeži dobivajo se v kavarni »Commercio«. — Na obilno udeležbo vabi uljudno Odbor

ženske podružnice sv. Cirila in Metoda.

Demonstracija v cerkvi. O tem ni nikakega dvoma in to pripoznavajo tudi Italijani sami, da vsa sedanja gonja proti škofu izvira le narodnim in političnim motivom in da je z božjo službo v zvezi le v toliko, v kolikor so se napovedane slovenske konference pri sv. Jakobu izkoristile kakor preteveza za sedanjo agitacijo proti škofu v Trstu, na Dunaju in v Rimu.

Ali ni gola demonstracija to, da je šel župan k sv. maši prav v tisto cerkev, v kateri se imajo vršiti slov. konference, mesto tja, kamor bi bil moral iti?! Namen demonstriranja je pripoznal tudi občinski sretovalec Čančola, pardon: Zanzola, ki je bil z županom pri sv. maši v cerkvi sv. Jakoba in ki je rekel, vračaje se od maše in na dotično vprašanje: Da, mnogo je bilo ljudij, toda ne radi pobožnosti, ampak radi — demonstracije!

Iz dopisa, došlega nam iz župnije svetojakobske, pa je razvidno, po kaj da hodijo sedaj v to cerkev neke izvestne vrste »verniki«. Iz tega dopisa posnemamo namreč:

V ponedeljek zvečer je bila pri sv. Jakobu italijanska propoved. V cerkev so prišle tudi tri moške osebe, katerim se je videlo takoj, da ne mislijo na molitev ali slušanje besede božje. Kajti, čim so stopili v cerkev, jeli so vsklikati na glas v laškem jeziku: To je za nas, da govori laški! Eko, koži va ben! Bravo! In italian!

Ko je duhovnik dovršil svojo propoved, približali so se mu ti trije in so se jeli zahvaljevati na ves glas in demonstrativno: »La vedi, signor reverendo! Koži volem noi, in italian, in italian! Perké noi šemo italijani! itd.« Jeden njih, neki Penso, je podal na to dukovniku roko ter mu poljubil križ na prsni. Tako so ti demonstrantje obkolili duhovnika, da se poslednji niti ganiti ni mogel in je bil ves prestrašen. Vse to se je godilo vpricho vseh vernikov in na teatrališki način, tako, da so se jeli bati navzoči, da bi moglo kaj nastati iz tega in so jeli hiteti iz cerkve. Med tem je pozval nekdo stražarja, ki sta stala pred cerkvijo. Došli sta stražarjema se je izgovarjal Penso, da je res pozdravil duhovna, ali tako na tiho, da ga ni slišal nikdo. Toda priče so dokazale drugače in stvar se je zvršila s tem, da so Pensa in priče morali na policijski komisariat,

Ves dogodek je imel povsem demonst-

tiven značaj. Bog ve, kaj bi se bilo zgodilo, da ni bilo takoj blizo cerkovnika in stražarjev!!

Da da, prav je imel gospod svetovalec Zanola: demonstracije so to in nič drugega!

Rieetjev „Vsmill se“, katero skladbo je pel mešani zbor pevskega društva »Adrija« na veliki petek v župni cerkvi barkovljanski, izvajal se je nepričakovano dobro. Videlo se je pevcem in pevkam, da jim gre mila pesem od srea, kajti peli so, kakor — se peti mora! Tako so nam zatrčili tudi razni navzoči veščaki v petju. Veliko premajhna cerkev je bila natlačeno polna pobožnega ljudstva, veliko število ljudi se je moralo zadovoljiti izven cerkve, ki je pazno sledilo vsakemu posamičnemu, lepo pevanemu oddelku. Vse je bilo vidno ganjeno, kajti tako petje je bilo res nekaj nenavadnega v naših Barkovljah.

Naša cerkev je res veliko pretesna in bi bil zadnji čas, da bi kompetentne oblasti sprevidele vendar enkrat, da treba odpomoči temu nedostatku. Kolikokrat smo že povzdigali svoj glas radi tega!

Na Veliko nedeljo ob 5. uri in pol je bilo ustajenje. V procesiji je pel pomnoženi mešani zbor »Adrija« in svirala je vojaška godba. Procesiji je sledila sv. maša.

X.

† **Dr. Jernej Zupane.** — Minoli ponedeljek je umrl v Ljubljani starina med slovenskimi rodoljubi, častni člen »Nar. čitalnice« in »Sokola« v Ljubljani, ustanovnik mnogim narodnim društvom, cesarski svetnik, notar v Ljubljani itd. itd., gospod Andrej Zupane.

Pokojnik je bil odlikovan vitežkim križcem Fran Josipovega reda. Zatisnil je svoje oči v 88. letu svoje dobe. Blag in hvaležen mu spomin!

Socijalni demokratje in katoliški socijalisti v Rovinju. Naši tržaški socijalisti so sklicali minole nedelje shod v Rovinju. Shod se je imel pričeti ob 2. uri in pol. Že o volitvi predsednika je nastal hrup, kajti večina navzočih je hotela izbrati svojega predsednika, a vodja socijalistov iz Trsta, Učekar, je zahteval, da predsednik mora biti le on, ker da je on sklicel shod. Toda sastonj se je upiral. Predsnikom je bil izvoljen neki Seočigorič, podpredsednik krščanskih socijalistov tržaških. Na shod je prišel tudi rovinjski župnik Maluša. Med poslednjim in Učekarjem je došlo do hudega prepira. V tem sta se unela rabuka in pretep tudi med zborovalci. Vse je bilo proti socijalistom, kateri so morali bežati in se poskriti. Nekateri so se poskrili v neki krčmi od koder so jih morali spremljati žandati in fin. straža na varno; sicer bi se jim bila godila huda.

Corrigendum. V 27. številki našega lista je bilo čitati, da mestni magistrat ljubljanski razpošilja srečke pod nemškim naslovom in z nemško tvrdko na razprodajo. Na podlagi uradnih informacij popravšamo omenjeno notico in konstatujemo, da je mestni magistrat na loterijskem podjetju in-seresovan le toliko, dadaje svojo firmo. Vse podjetje je v rokah tvrdke Schelhammer & Schattera, katera (po danih zagotovilih) daje slovenščini isto mesto, kakor nemščini. Ker se pa srečke razpošiljajo v toliki množini, da se vsaki dan oddaja na pošto po štiri tisoč pisem, se o tej okolščini prav lahko dogaja po neljubi pomoti tvrdke, da je v slovenski kraj zašla pošiljatev z nemško adresom. Gotovo je pa, da tvrdka s svojim činom ni imela namena, da bi žalila koga v njegovem narodnem čutu.

«**O du, mein Österreich!**» je patriotska pesem, in kjerkoli se čuje, mora na pravega Avstrijca napraviti prijeten, domoroden utis. Ali ne tako pri naših irredentovcih! V gledališču so jo nedavno peli nemški igralci, irredentovci pa so — sikali. Seveda, Garibaldijev marš, »Nella patria« itd., to so jim patriotske pesmi, in v imenu takih življenj se še drzne kdo v našem državnem zboru staviti interpelacije. Blaž, Blaž, kaj čenčaš! — Tako se je zgodilo v Gorici, kakor poročila »Soča«. Le to bi menili mi da znani poslanec Blaž ne čenča samo na Dunaju, ampak da vedoma — ne govori resnice.

«**Slovenska Matica**» bode imela svoj XXXIII. redni občni zbor v sredo dné 27. aprila t. l. ob šestih zvečer v »Narodnem domu« na Frane-Jožefovi cesti št. 10. — Vrsta razpavam: 1.) Predsednikov ogovor. 2.) Letno poročilo tajnikovo o dobi od 1. junija lani do 15. aprila letos. 3.) Sklep računa o društvenem novem gospodarstvu za 1897 leto*). 4.) Volitev treh računskih presojevavcev. (§ 9 a) dr. pravil.) 5.) Proračun za leto 1898.

6.) Dopolnilna volitev društvenega odbora. 7.) Samostojni predlog društvenega odbora, da se društvena knjižnica odstopi deželnemu muzeju in v tej stvari stopi v dogovor z deželnim odborom. 8.) Posamezni predlogi in nasveti.

Urezali so se. — Velikonočni ponedeljek gnala me je radovednost v cerkev sv. Justa, v tržaško katedralo. Ni mi hotela namreč iz glave misel kako se vrše obredi in je-li se sploh vrše, sedaj, ko je mestni svet odtegnil svojo blagonaklonjeno roko, zabranivši mestnim pevcem, da bi peli pri maši in drugih svečanostih v katedrali. No, gospod župan in njegovi pristaši so s tem otročje-junaskim sklepom in činom blamirali le sami sebe in postavili so si spomenik za prihodnje rodove. Gospod župan menda sam uvideva to in on bi bil najraje sam preklial dotično prepoved, ko je videl, da ni imponirala škofu in da so se hudo urezali, ko so menili, da se škof že vsled groženj prestraši in postane tako mehke, da hitro ustreže njihovim zahtevam, kakor se je tudi posrečil tak manever pred nekaj leti. Ali takrat so se britko zmotili in obredi so se vršili vsejedno in tudi petja ni manjkalo na pontifikalni maši. Peli so gojenci iz malega semenišča. Seveda ni prav čifutskemu trobilu tržaškemu, da se lahko izhaja brez običajnega glediščnega šuma in brez čifutske pomoči; zato se je zopet, po stari navadi, zatekel k laži in je postal tako malenkosten, da je začel celo korigirati — latinsko slovnico. V isti sapi, v kateri trdi, da so konviktovei o petju izgovarjali magnifikat, a ne magnifikat — kar sicer ni dokazano, kako so izgovarjali to stari Rimljani — trdi da so pravili filius. Ubožec ne vé, da se piše filius ter te tudi izgovarja, kakot je napisano. Škoda za potrošeni denar, če je bil »Piceolov« mazač kedaj na gimnaziji!

Konviktovei so vrlo dobro peli razmeroma se številom pevcev in glede na kratki čas, ki jim je bil odmerjen za učenje maše. Cerkev je bila polna in če tudi niso paradirali mestni gasilec in stražarji, svečanost je bila vsejedno veličastna!

Mi moramo biti prav za prav od srea hvaležni gospodom v mestnem svetu, »Piceolov«, »Independentu« in vsemu, kar visi okolo njih, da so se svojo gonjo pripomogli do dokaza, da v cerkvi katoliški izhajamo prav lahko tudi brez Žida.

Smešno in žalostno! — Velike sobote dan sem nesel na tukajšnjo centralno pošto zabojček, v katerem sta bila ura in verižica. Naslov je bil napisan razločno, toliko na zabojku kolikor tudi na poštni spremnici. Zapisano je bilo: »srebrna ura in srebrna verižica«. Gospod uradnik si je natanjko ogledal vse, potem me je vprašal v italijanskem jeziku: »Je-li tekočina tu notri?« Sprva nisem vedel, ali bi se jezil ali — smijal?! Na zadnje je vendar humor prevladal jezo in povedal sem mu, da je notri prav tisto, kar sem napovedal na naslovu in ne tekočina! Verjemite, da je bilo mene sram, ko mi je bilo odgovarjati na taka — da ne rečem hujšega — neumna vprašanja! Je-li to lepo ali ne, sodi naj čitatelj sam. Od moje strani rečem, da je to žalostno in smešno ob enem. V Trstu bi vendar ne smelo biti uradnika, ki ne ve, kaj je — ura! — Nekdo.

Novo slovenske razglednice so izišle v korist družbe sv. Cirila in Metoda!

Na desni strani teh dopisnic je podoba vsem Slovincem priljubljenega pesnika Simona Gregorčič-a iz njegove mladeniške dobe, ker se pozneje ni več dal slikati; na levi strani trg Kobarid na Goriškem, kateri kraj je pesniku posebno priljubljen. Ko je služboval tam, tekle so mu najbolj pesmi iz pesesa, ustanovil je čitalnico in v bližini je njegov rojstni kraj, od katerega, žal, ni dobiti podobe.

V Kobaridu je tekla zibelka še marsikteremu bojevniku na narodnem polju; naj bodeta omenjena le dva, katerih imeni izgovarja spoštljivo sleherni zavedni Slovenec: prerano umerla pesnik Krilan in komponist Volarič.

Na desni strani dopisnic, pod pesnikovo podobo, je viden grah Rihenberg na Goriškem.

Te dopisnice je krasno izdelal tisti češki tovarnar, kakor že prej izišle s Prešernovo in Vodnikovo podobo.

Slovenke in Slovenci! Razširjajte te dopisnice, katerih dohodek je namenjen najvažnejši slovenski družbi in razveseljajte svoje sorodnike in prijatelje s podobo našega pesnika!

Ponatis Kobarida in grada Rihenberka je dovolila sl. Slovenska Matica v Ljubljani iz knjige

«Slovenska zemlja» po posredovanju nje tajnika, g. Evgena Lah-a.

Kdor želi taeih dopisnic, obrne naj se do gospice Ljudmile Roblek v Litiji (Kranjsko). — Na drobno — komad po 5 novč. — prodaja le ondi gospica Amalija Jenko in v Sežani gospica Maša Dolenčeva.

Prekucei ali tisti, ki jih naroče najmanje 100, dobijo jih ceneje.

Grozen čin. — Dne 10. feruarja se je podal Matej Cergolj iz Rocola h. št. 113 od doma. To priliko je porabil njegov sin Ivan, da je ulomil siloma v njegovo sobo, kjer je vse razmetal in ukradel 30 gld. denarja, dvoje zlatih uhanov, vrednih 24 gld., tri zlate zaponke, vredne 8 gld. in zlat prstan, vreden 12 gld. Oče je koj obvestil policijo o tem in ta je tudi zasledila takoj, da je res njegov sin izvršil to tatvino, kar je poslednji tudi priznal. Sina so aretirali, a izpustili so ga zopet na svobodo do razprave.

Meseca marca je bil mladi Cergolj potrjen v vojske ter je zaprosil vojaško oblast, da bi ga vvrstili takoj v vojsko. Delati ni hotel prav nič, marveč samo pohajkovati in zapravljati. Vedno je nadlegoval očeta in zahteval od njega denarja, katerega mu pa oče ni hotel dajati. To je razposajenega mladeniča jezilo in togotilo tako, da se je obudilo v njem pravo zversko sovraštvo do lastnega očeta. Ta srd se je razvijal dalje in je slednjič prikipele do vrhuna.

Kaj je storila ta zver v človeški podobi?

Na Veliko soboto je ostal oče dlje časa v postelji. Okolu poludne je odprl sin polagoma duri sobe je in ustopil v isto. V rokah je držal dolgo vrvi. Kakor hijena se je približal očetovi postelji in v hipu je preprežil očeta z vrvi. Ravno tako naglo, ne da bi se oče še zavel, je polil ta grdoba postelj s petrolejem in prižgal. K sreči se je oče prebudil v tem in, osvobodivši se naglo, je videl bežati onega, kateremu je daroval življenje in ki je hotel sedaj vsmrtiti lastnega očeta. V kratkem se je potem posrečilo nesrečnemu očetu pogasiti ogenj in odvrniti tako novo veliko nesrečo, kajti dogodilo bi se bilo lahko, da bi požar uničil razven njegove hiše tudi one njegovih sosedov. Hudodelec se je odslej skrival in policija ga ni mogla dobiti z lepa v svoje roke. Izvil se jej je vsakokrat. Še le večeraj popoldne se je po dolgem iskanju in velikem trudu posrečilo pol. inšpektorju v družbi treh redarjev, zalotiti ga v krčmi Gleria na reški cesti.

Zločinec so odvedli takoj v zapor, kjer pa je bil še toliko drzen, da je vskliknil: Ali še ni dosti tega? Toliko brige delate človeku radi take malenkosti. Meni se ne ljubi ostati tu, hočem, da se stvar zvrši in hočem oditi!

Povožena. — Kočijaž voza št. 287 je vozil sinoči počasi po lesnem trgu. 8 letna Andrejna Legovič, ki se je oddaljila od svojih starišev, se je zalelela tako neprevidno proti vozu, da je prišla pod istega, česar kočijaž ni mogel več preprečiti. Voz jej je šel čez život, a k sreči je bil le bolj lahko ranjena na desni roki in na levem kolenu.

Polteljske vesti. — V pondeljek zvečer je bila ukradena v ulici Sette fontane Krist. Košuti srebrna ura z verižico. Radi te tatvine so bili aretirani v čeraj 24. letni voznik Ivan S. iz Vidma, 26 letni dninar Pahor Josip iz Trsta. Najbrže se aretira še kdo radi te tatvine.

Koledar:

Danes v sredo 13. aprila: Hermenegild sp.

Jutri v četrtek 14. " : Justin m.

Solnina: Lunin:

Izhod ob 5. uri 9 min. Izhod ob 2. uri 2 min.

Zahod " 6. " 53 " Zahod " 9. " 52 "

Ta je 16. teden. Danes je 102. dan tega leta, imamo toraj še 263 dni.

Različne vesti.

Spomin na boje leta 1848. Minoli ponedeljek se je vršila v Vicenci v Italiji slavnost v proslavo in v spomin prve bitke, ki se je bila med 1800 ital. dobrovoljci in 2000 avstrijskimi vojaki leta 1848. Slavnosti se je udeležilo veliko število občinstva. Svoja odposlanstva so doposlala mesta Benetke, Padova in Treviso. Navzočih je bilo tudi mnogo odposlanstev različnih društev in zastav. Pred občinsko hišo se je zvršilo potem odkritje spomenika. Mesto je bilo vse razsvitljeno in navdušenost baje splošna.

Tako je pošteno! Dunajski »Fremdenblatt« od večerj piše: Ministerstvo za železnice je odredilo, da bode vsaki podjetnik železniških del v bodoče obvezan jemati v prvi vrsti delavce, ki so avstrijski podaniki. Ta odredba se je izdala radi tega, ker se je uvaževala opravičena pritožba delavcev-avstrijskih podanikov, da trpe velikokrat občutno škodo, ker se jemljejo na delo tuji podaniki.

Želeti bi bilo, da se ne samo na železničnih delih, ampak sploh na vseh javnih podjetjih in tovarnah uvede to načelo, ki je edino pravično. Koliko bi bilo s tem pomagano domačinom!

Morda ne bi škodila beseda kakega državnega poslanca v državnem zboru v tem pogledu.

Zadnje vesti.

Dunaj 13. »Wiener Zeitung« javlja, da se je cesar nastanil v gradu »Schönbrunn«.

Reka 13. Kraljeva dvojica Romunska pride v petek v Opatijo.

Sredec 13. Bolgarska vlada zasnuje skoro na Dunaju generalni konzulat za trgovinske stvari.

Madrid 13. Ministerski svet je poveril min. preds. Sagasti, da pripravi prestolni govor. V oči-gled izjavam Mae Kinleya se ministerskemu svetu ne vidi potrebno, podajati kako pojasnilo. V tem težavnem trenutku hoče španjska vlada ohraniti popolno hladnost, potrebno v takih položajih, ter hoče z vso odločnostjo braniti koristi Španjske.

Kolonj 13. »Kölnische Zeitung« javlja iz Bremena, da so trgovske tvrdke dobile jako neugodnih vesti iz Novega Yorka in da je družba »Yard-Linie« že ustavila svoje vožnje v Havano.

Washington 13. Zdi se, da mnogi členi senata, ki so bili dosedaj najodločnejše za vojno, so jeli sedaj soditi nekoliko treznejše. Tudi v zbornici reprezentantov je opaziti nekoliko več treznosti. Temu nasprotno pa razvija bivši generalni konzul v Havani, Lee, najživalneje agitacijo za vojno. Njega prihod v Washington je bil sličen triumfalnemu sprovodu.

Rim 13. Sedaj je gotovo, da je papež stori svoje korake kakor so mu bili nasvetovani od Avstro-Ogerske in Nemčije. Tudi Francija je postopala v istem smislu. Premirje, ki se je doseglo na Kubi, smatrajo vatikanski krogi kakor veliko zmago vatikanske diplomacije. Položaj je sicer še jako nevaren, vendar ne brez nade.

Madrid 13. Ker se je dovolilo premirje na Kubi, je odredila španjska vlada v Madridu in v provinciji vse potrebno, da prepreči morebitne izgredne. Vojaki so spali par noči popolnoma oboženi.

Naznanilo !!

Podpisani naznanjam, da imam lastno zalogo in delavnico različnega obuvala v hiši ljudske šole nasproti cerkve sv. Petra, po domače »pri Pepetu Kraševcu«. Postrezam z vso točnostjo in po najnižjih cenah.

Sprejemam in izvršujem vsako naročbo na drobno in na debelo. Udani

Josip Stantič.

Krčma Ribarić.

Ulica Conti, za Holtom.

V moji krčmi prodajam črno kraško in dalmatinsko vino, belo vipavsko. Toči se tudi Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah. Kuhinja je dobra. Postrežba točna. Prijateljem igre na kroglice stoji lep prostor na razpolago. Ker se zanašam, da me bode slavno slovensko občinstvo obiskovalo, se priporočam z udanostjo

Mihovil Ribarić,
krčmar.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcantone št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blaga, po cenah, da se ni bati konkurence.

St. 4422.

Razglas dražbe.

Dne 27. in 28. aprila t. l. oddalo se bode potom javne dražbe pri podpisnem c. kr. okr. glavarstvu zlojalj navedene love s sledečimi klie-nimi cenami za osemletno dobo v zakup, in sicer:

A. dne 27. aprila 1898.:

1. Sežana 516 gld., — 2. Merče 121 gld., — 3. Povir 150 gld., — 4. Naklo 120 gld., — 5. Brje 50 gld., — 6. Brestovica 115 gld., — 7. Selo 53 gld., — 8. Gorjansko 80 gld., — 9. Ivan-grad 20 gld., — 10. Škoflje 35 gld. in 11. Podgrad 27 gld.

B. dne 28. aprila 1898.:

1. Voglje-Vrhovlje 120 gld., — 2. Slivno 60 gl. — 3. Stanjel 20 gl. — 4. Kobdilj 23 gld. 5. Hruševica 27 gl. — 6. Koboli 7 gld. — 7. Varea 18 gld. — 8. Vatovlje 14 gld. — 9. Barka 23 gld. — 10. Mislje 5 gld. — 11. Temnica 15 gld. — 12. Lipa 15 gld. in 13. Kostanjevica 35 gl.

Lovi pridejo na dražbo po tej vrsti in se začne dražba oba dneva ob 10. uri predpoludne.

Varšine je položiti naj dalje do 10. ure predpoludne dneva dražbe. Natančnejša pojasnila daje podpisano okrajno glavarstvo med časom uradnih ur.

C. kr. okrajno glavarstvo.

Sežana 6. aprila 1898.

Dr. Laharnar.

Zavod za uniformiranje in civilna krojačnica

Fraňa Jiras

ulica Caserma 9 — v Trstu — ulica Caserma 9

Priporočila se

za napravo uniform in civilnih oblek.

Postrežba poštna.

Zaloga vseh vrst za uniforme po tovarniških cenah.

Hotel Volpich

„PRI ČRNEM ORLU“ (AQUILA NERA)

TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST

Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.

KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.

V prtiličju

„Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON

jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nvc.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Al due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

Cukerin št. 9 in 20

v porejskih tablicah, poseduje tako veliko sladkobo, da se lahko osladi za

1 novičič 6 skledic kave.

Ponujajo se tudi manj vredne tablice a vpraša naj se jedino le tablice Cukerin - Heyden.

Dobiva se v vseh prodajalnicah z mešanim blagom.

Zaloga oddaja: J. Weiss, Dunaj, VI. Eszterhazygasse 12.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme v svoje lepe prostore vsacega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bo zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je priskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in buteljke.

Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo, na željo gosta.

Da bolje ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi, in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom na željo v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno, zdravo in ceno. — Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

ulica Ghega št. 7. — „PRI PETELINU“ — ulica Ghega št. 7.

TISKARNA GUTENBERG

filijalka ces. kralj. universitetne tiskarne „STYRIA“

Sackstrasse 13 GRADEC Sackstrasse 13

Tovarna za obrtne in Conto - knjige.

(Sistem „Patent Workmann Chicago“)

Raztrirni zavod in knjigoveznica.

Priporočila se za prijazne naročbe s zadržilom primernih cen in točne postrežbe.

IZDELOVALNICA VSEH TISKOVIN,

časnikov, rokotvorov v vsakem obsežu, brošur, plakatov, cenikov, računov, memorandov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listkov, jedilnih list, vabil itd. — Bogata zaloga glavnih-, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fakture, Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjicnih, časo-zapadnih in knjig za kopiranje, vseh poučnih knjig, raztrirnega (črtanega) papirja, svilenega papirja za kopiranje, listkov iz kavčka za kopiranje, skledic za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljna pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika:

ARNOLDO COEN v TRSTU, v ulici delle Acque št. 5.